

"Beba" impresiv

Teško je zamisliti paket kompletniji od ovoga - Austrijanci su smjestili velik, vjeran, detaljan i muzikalan zvuk u relativno male, ali moćne i oku ugodne kutije

piše: **Neven Kos**

Čim malo pobliže pogledate ovaj zvučnik, jasno vam je kako netko gore u Beču zna svoj posao. Lijepo izrađena i savršeno obrađena kutija, kvalitetni driveri, odlični terminali i još pokoja sitnica, čine život vlasnika ljepšim, ne samo radi izgleda i funkcionalnosti, već i zbog pozitivnog upliva na zvuk koji takve sitnice donose. Sve u svemu, zvučnik punog imena Vienna Acoustics Beethoveen Baby Grand, pravi je odraz filozofije tvrtke, koja između ostalog podrazumijeva da upravo kvalitetan zvučnik čini srce sustava. Iako se u tvrtki kunu u timski rad, njemu je ipak pretpostavljena svojevrsna strast i predanost inspiriranu, prema njihovim riječima, povijesnim i kulturnim naslijeđe grada u kojemu su zvučnici nastali – Beču. Beč u svom promo materijalu predstavljaju kao grad u kojemu je glazba uvijek u zraku i oko njegovih stanovnika – bilo da se radi o Goldener Musikvereinssaalu ili brojnim jazz klubovima. A posebno su ponosni na brojne kompozitore koji su iz tog grada potekli, u njemu stvarali ili ostavili umjetnički trag.

Beethoven Baby Grand predstavlja zlatnu sredinu serije zvučnika Concert Grand. Naziv zvučnika je donekle i njegov "program" – naziv Baby Grand trebao bi sugerirati doživljaj koncertnog klavira, ali u nešto razumnijim gabaritima dnevne sobe. Istovremeno, imenom se Baby Grand razlikuje od svog većeg brata – velikog koncertnog klavira, ali i većeg modela u hijerarhiji Vienninog kataloga - Beethoven Concert Grand. Seriju još čine i dva manja modela: Mozart Grand i Bach Grand. Beethoven Baby Grand pravi

je trosistemski zvučnik, s četiri drivera po kutiji. Bas područje pokrivaju dva posebno za ovaj model razvijena, tzv. Spidercone drivera, promjera 15cm. Zašto dva mala drivera? Stoga jer povećavaju ukupnu isijavajuću površinu, uz istovremeno malu širinu prednje ploče. Klipno gibanje ostvareno je korištenjem polipropilenskih membrana, udruženo sa "spidercone" tehnologijom (to su one trake kojima je premrežena membrana bas jedinica). Time je očuvana čvrstina čak i pri snažnim udarima na niskim frekvencijama. Posebno za ovaj model potrudili su se u Vienni i oko srednjotonca: malo unaprijedivši XPP tehnologiju, dodajući termoplastičke sintetičke materijale bazirane na polipropilenu i evo gal – mala masa, samodanpiranje i preciznost – glavne su karakteristike 15 cm srednjotonca postignute kuhanjem po receptu Vienne.

O visokotoncu je dovoljno reći da je razvijen u suradnji sa Scan Speakom, iako, pošteno govoreći, i ostali upotrijebljeni driveri izgledaju kao da dolaze sa skandinavskih polica.

Da u Vienni rade "picajzle" koje vole prčkati oko detalja, jasno vam je i ako ne čitate promotivne materijale. Pa se tako nisu ustručavali u skretnicu - koja se, usput rečeno, nalazi na zasebnoj ploči smještenoj na stražnjoj strani zvučnika na kojoj su još i basrefleksni otvor i odlični terminali - ubaciti polipropilenske kondenzatore niske tolerancije, superprecizne zavojnice motane na zraku za visokotonac i srednjotonac, ili metal film otpornike. Unutarnje ožičenje također je oličenje promišljanja o detaljima: puni bakreni vodiči velikog presjeka međusobno su uvrnuti s točno određenim brojem

nog basa

zavoja za određenu dužinu kabela, ne bi li se smanjila produkcija šuma koju žica unosi u okolinu.

Briga o detaljima vidljiva je i kod izrade kutije. Prilično mrtva na kuckanje, lijepo je obrađena s kvalitetnim završnim lakiranjima. Primjerak na testu bio je u crnom piano laku. Zbog toga u pratećoj opremi nalazimo i bijele pamučne rukavice što je više marketinški štos nego stvarna potreba, te kompletan pribor i postolje na koje se zvučnik postavlja. Postolje je u dva komada, izliveno iz čelika i lijepo završeno, a prije korištenja potrebno ga je sa šest vijaka pričvrstiti na zvučnik. Imbus ključ je isporučan. U postolje se uvrću šiljci. Svoj doprinos vječnoj potrazi za savršenom zaštitnom mrežicom u Vienni su dali izvedbom naoko običnog transparenta. Tajna se krije u vertikalnom utoru smještenom na sredini, a koji s unutrašnje strane ima oblik slova V i predstavlja svojevrsni fazni difuzor te doprinosi disperziji na horizontalnom planu. Ne dajte se smesti: zvučnik radi (dosta) bolje kad su mrežice daleko do zvučnika. Kao i kod 99 posto zvučnika.

Zvuk

Zvučnici su se našli na uobičajenom mjestu u slušaonici i tamo ostali do kraja testa. Jednostavno, bilo kakve korekcije nisu značajnije utjecale na percepciju zvuka, a posebice nisu doprinosile poboljšanjima. Tako su se Baby Grand obreli u dobrom društvu (vidi okvir). Zahvaljujući relativno visokoj osjetljivosti, Vienni su spajane i na single ended pojačalo s EL34 u izlaznom stupnju, snage tek desetak vata.

Dakle, smještanjem dosta "u sobu", oko 120 cm od stražnjeg zida, i međusobnim razmakom točno dva metra, postignuta je ravnoteža između dubi-

ne, masivnosti i težine basa i lijepe rekreacije prostora, uz neoskvrnuto srednjotonsko i visokotonsko područje. Test je otvorio Joe Satriani (istoi meni crveni album iz 1995). Zanimljiva snimka, još zanimljivije glazbe, pokazala je da je Vienna sposobna isporučiti dubok i ugodan bas i bez problema napuniti zvukom relativno veliku prostoriju. Čovjek se malo počese iza uha i digne obrvu kad skinje transparent i vidi iz kako sitnih zvučničkih jedinica kulja ovako impresivno bas područje. I ne radi se ovdje o napuhanom i bačvastom zvuku, već naprotiv, kontroliranom od dna, s udarcem i definicijom, toplinom i razumljivošću, ne baš svojstvenom ovako ustrojrenom zvučniku. Naime, konstruktori često iz malih jedinica nastoje dobiti impresivan bas izdignuvši područje oko 100 Hz i tako prikrivši fizikalne nedostatke jedinica. I tako zvučnik, umjesto da bude upečatljiv, on postane teško slušljiva kutijetina koja izaziva glavobolju. Kod Baby Grand a ovakve su situacije nepoznate. U Vienni su vješto izbjegli slične pojave i ostvarili impresivan rezultat u pogledu definicije, dubine, ataka, slušljivosti, prirodnosti i još koječega kad govorimo

TEST VIENNA BEETHOVEN BABY GRAND

o basu. U ovom svijetlu i naoko samopouzdan podatak o frekvencijskom području koje ponire do 30Hz prestaje biti tlapnjom te mu se nakon nekog vremena provedenog s Viennom – vjeruje.

Srednjotonsko područje djeluje na momente malo "neravno", odnosno mrvicu nazalno, ali istovremeno i dovoljno lagano i lepršavo te krajnje slušljivo. Zbog moguće povučenosti srednjotonskog područja, visokotonsko djeluje ponešto isturenjeno, što se manifestira dodatnim detaljem i naglasnom na definiciju instrumenata i harmonika koji se u tim frekvencijama nalaze. U krajnjoj liniji koga briga jel' krivulja ravna, ako vas zvučnik opušta ili drži u fotelji i tjera da mijenjate CD-ove jedan za drugim. Ionako bitnije od eventualne ravne frekvencijske krivulje, osim ako ne slušate šum i test tonove, jest slušanje glazbe, koja je kroz ovaj zvučnik ugodna, delikatna i rafinirana.

Posebno oduševjava bas; dvije petnaestice kod Baby Grand u stanju su pomaknuti dovoljno zraka za ozbiljnu impresiju koju ostavljaju kod slušatelja. Rijetko u velikoj prostoriji bas zvuči tako duboko, moćno, herojski definirano i kontrolirano, u punoj snazi i formi. Još impresivnije je kako bas područje istovremeno nema pogubne utjecaje na više registre te su čvrstina i žestina Satrianija očuvane, kao i fine nijanse u pojedinim kompozicijama. To je zasluga dobre integracije drive-

ra, ali i kvalitetno izvedenog zvučnikog kabineta.

Zvučnik je sposoban i za fino građenje slojevitog prostora što ukupan dojam čini posebno uvjerljivim. Na disku Larsa Erstranda, izuzetno zahvalnom za isprobavanje mogućnosti visokotonca i prostorne rekreacije, Vienna je ponovno pokazala mogućnost detaljne prostorne slike, izuzetno bogatog i pitkog srednjotonskog te zvonkog visokotonskog područja. Čujite samo kako odzvanjaju činele u punom trajanju i punoj veličini – izuzetno. Pridodate tome i dobru povezanost sa srednjotonskim područjem, prirodnost i taman toliko energije u visokotoncu koliko je potrebno za sitan dodatak atraktivnosti, i vidjet ćete kako je riječ o zvuku koji se ne može opisati nego superlativima. Dodatni argument za ovakve tvrdnje je i reprodukcija ksilofona, prokleta krupnog zaloga za brojne zvučnike, jer svojom složenom strukturom harmonika i karaktera zvuka zagorčava život brojnim zvučnicima i baca ih na koljena. Kod Beethovena, instrument se ne bori s kutijom niti je zapleten u vlastitu složenost zvuka, već zvuči precizno, lako, veliko i lepršavo. Kako bilo, bez obzira na vrstu glazbe, instrumentarij, mjesto snimanja ili brojnost muzičara "uhvaćenih na djelu", Beethoven je uvijek bio u stanju prenijeti smisao glazbe i suptilnost izvedbe.

Općenito, srednjotonsko područje kod Viene je odlično odrađeno, iako je riječ o zvučniku kojega je potpuno nezahvalno

secirati klasičnim metodom. Izuzetna povezanost zvuka, kvalitativna ujednačenost basa, srednjotonskog i visokotonskog područja fenomenalna je i pruža dodatnu kvalitetu te daje zvučniku uvjerljivost.

Time slušatelj stječe dodatno povjerenje u zvučnik, što pak dovodi do većeg broja odslušanih CD-a. Ako ste ljubitelj klasike, i tu Baby Grand pokazuje mnogo: odličan timbar, fenomenalan ritam, siguran nastup i ogromna zvučna pozornica samo su neke od karakteristika ovog uspješnog dizajna. Kažu da je 91dB dovoljna osjetljivost za mala i slabašna pojačala (iako se ova brojka "na uho" čini preoptimističnom, i možda bliža istini je osjetljivost oko 87-88dB?) te ga se nismo libili spojiti sa Šebart pojačalom SE ustrojstva, snage 10-ak W po kanalu. Zvuk ove kombinacije bio je nevjerojatno pitak i slušljiv. Nedostatak snage nije se osjećao osim pri srednje glasnom i glasnom slušanju. A vjerujte da je i za glasno i po uši pogubno slušanje 10 W sasvim dovoljno. Temeljem ovog iskustva, usudio bih se reći kako je Baby Grand dobar partner cijevnim pojačalima, pa i onima SE ustrojstva male snage, ukoliko se ne pretjeruje s glasnoćom. Šebart je naime lijepeo pridonio visokotonskom području i dodao klasičnu cijevnu notu srednjotonskom području, a sama Vienna je pak svojim punim i dubokim basom "izvukla" iz Šebarta ono najbolje. Jer, ruku na srce, samo pojačalo se u bas području baš ne snalazi suvereno kao jaka tranzistorska pojačala.

I za kraj, dvije, tri o transparentima. Koliko se god trudili u Vienu dokazati kako su njihove mrežice bolje od ostalih, stvarnost ih demantira. Zvučnik bez mrežica svira kud i kamo bolje – transparentnije, detaljnije, muzikalnije, čišće. A i rekreacija prostora je postala slojevitija, a glazbenici čvršće pozicionirani.

Zaključak

Više od 21.000 kuna za zvučnik nije malen novac. S druge strane, brojna konkurencija i za veće iznose nudi manje. Možda neki od njih i odnosi pobjedu za prsa u nekom segmentu bitnom ljubiteljima glazbe, ali teško mi je zamisliti paket potpuniji od ovoga – Austrijanci su smjestili velik, vjeran, detaljan i muzikalan zvuk u relativno male, ali moćne i oku ugodne kutije. Kada bih, kojim slučajem ovog časa osobno birao dinamički zvučnik slične cijene i gabarita, Vienna Beethoven

VIENNA BEETHOVEN BABY GRAND

Impedancija:	4 Ohms
Frekvencijski opseg:	30-22000 Hz
Osjetljivost:	91 dB
Preporučljiva snaga pojačala:	40 - 250 Watts
Dimenzije (ŠxVxD):	170 x 987 x 325 mm (bez postolja sa šipom)
Masa (par):	59 kg
Cijena:	Piano Black , Cherry , Maple 21.400,00 kn Rosewood , Piano White 23.400,00 kn
INFO:	Media Audio, tel. 021/323 550, www.mediaaudio.hr

Sustav:

CD player: Exposure 3010s; tuner: NAD C422; integrirano pojačalo: PassLabs INT-150; Šebart STA-8; zvučnici: Wagnepianar MG12SE; interkonekcijski kabeli: Audio Metallurgy GA-0, Anticable IC, Kimber PBJ, Wireworld Atlantis III; zvučnički kabel: Anticable, Kindak FS-1; filter: PS Audio Qumtek; mrežni kabeli: Wireworld Stratus V i Aurora 5-2; staljak: Rondo

Korištena glazba:

Joe Satriani - Joe Satriani (Sony, Relativity), 1995. • Charlie Haden - Nocturne (Gitanes), 2001. • Stacey Kent - Let Yourself Go (Candid), 1999. • Love is the Tender Trap, 1998. • Chris Thomas King - The Roots (Century Blues Records), 2003. • Baroque Trumpet Concertos (Seraphim Classics), 1997. • Albinoni - Oboe Concertos, Vol. 3, Oboe Concerti, Op. 7, Nos. 5, 6, 11 & 12, and Op. 9, No. 12 String Concerto, Op. 7, No. 4 (Maxos), 1995. • Eva Cassidy - Live at the Blues Alley (G2), 1998. • Lars Erstrand - Two Sides of Lars Erstrand (Opus 3), 1983. • Ray Brown - Some of My Best Friends Are... The Trumpet Players (Telarc Jazz), 2000.

Baby Grand bili bi vrlo visoko na listi. Unatoč određenim nesavršenostima, Beethoven je odličan proizvod. Kako je zvuk ono što se računa, da dijelimo etikete, na Baby Grand bismo naljepili "Vrlo preporučljivo".

